

Zkoušení lehčených hmot

SMYKOVÁ ZKOUŠKA TVRDÝCH LEHČENÝCH HMOT

ČSN 64 5436

JK -

Испытание на срез жестких пенопластов

Determination of shear strenght of rigid cellular materials

Tato norma předepisuje způsob měření smykových vlastností tvrdých lehčených hmot na bázi makromolekulárních látek při zkoušce smykem na standardních zkušebních tělesech za definovaných podmínek.

Definice

1. Pevnost ve smyku (τ_{ps}) - poměr maximální síly zjištěné při smykové zkoušce a součinu počáteční délky a počáteční šířky zkušebního tělesa.

Vyjadřuje se v N/mm² (MPa *).

Účel a význam zkoušky

2. Zkoušky prováděné podle této normy slouží k hodnocení vlastností tvrdých lehčených hmot při smykovém namáhání. Účelem zkoušky je získání srovnatelných hodnot vlastností pro kontrolu jakosti a specifikace materiálu.

Podstata zkoušky

3. Zkušební tělesa jsou vystavena smykovému namáhání, přičemž směr působící síly je shodný s podélnou osou zkušebního tělesa. Zatížení je na zkušební tělesa přenášeno přilepenými podpěrnými deskami (obr. 1). Při zkoušce se zjišťuje maximální síla způsobující porušení zkušebního tělesa.

Zkušební zařízení

4. Zkušební zařízení sestává ze zatěžovacího systému umožňujícího měření síly, kloubových závěsů a podpěrných desek (obr. 1).

5. Zatěžovací systém musí dovolit měřit působící sílu s přesností nejméně ± 1 %, musí umožňovat rovnoměrné zvětšování síly a nemá vykazovat při rychlosti zkoušení setrvačné účinky. Doporučuje se používat zatěžovací systém se záznamovým mechanismem.

*) 1 N/mm² = 1 MPa

Účinnost od: 1. 1. 1976

04737